

[Arbejds- og Socialministeren.]

Boliger til Aldersrentenydere i det planlagte og nødvendige Omfang, anser Ministeriet det for rigtigt, at den gradvise Nedsættelse af de Beløb, som Kommunerne kan anvende til Huslejetilskud, paa tilsvarende Maade som ved Loven af 13. Marts 1943 udskydes yderligere, saa at Kommunerne ogsaa vil kunne yde Huslejetilskud paa 5 pCt. i Regnskabsaaret 1946—47 og saaledes, at Nedsættelsen af de Beløb, Kommunerne kan anvende til Huslejetilskud, paabegyndes fra og med Regnskabsaaret 1947—48.

Udgiften ved Forslagets Gennemførelse er skønsmæssigt anslaaet til ca. 8,8 Mill. Kr., fordelt paa 5 Aar med en Merudgift paa i alt ca. 4,7 Mill. Kr. i Regnskabsaarene 1946—47 og 1947—48 og med en Udgift paa i alt ca. 4,1 Mill. Kr. i de derefter følgende 4 Regnskabsaar. Heraf vil $\frac{4}{7}$ eller i alt ca. 5 Mill. Kr. være at afholde af Statskassen i Medfør af § 65, Stk. 3, i Lov om Folkeforsikring.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Jeg skal endelig tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Udvidelse af den offentlige Skolebespisning*. Ifølge Forsorgslovens §§ 286—87, er Kommunerne berettigede til at yde Bidrag til Foreninger, der gratis yder Skolebørn fra ubemidlede Hjem et Maaltid Mad i Skoletiden. Desuden er Kommunerne forpligtede til, naar Skolebørn fra ubemidlede Hjem lider under utilstrækkelig Ernæring, at sørge for, at de faar et Maaltid Mad hver Skoledag. Tidsrummet for Ydelsen af denne Skolebespisning er i Forsorgsloven fastsat til Maanederne November—Marts. Skolebespisningen er saaledes en kommunal Foranstaltning, og Udgifterne bæres af Kommunerne, idet der dog ifølge Lovens § 288 er stillet et Beløb paa 100 000 Kr. til Raadighed fra Statskassen som Tilskud til Kommunernes Udgifter til Bespisningen. Beløbet skal fordeles til Kommunerne i Forhold til deres Udgifter, dog at ingen Kommune efter Bestemmelsen kan faa Statsrefusion for mere end $\frac{1}{3}$ af Udgifterne.

Paa Grund af den ret usikre og vanskelige Ernæringssituation under Besættelsen har der fra Finansaaret 1941—42 ved aarlige midlertidige Love — senest ved Lovanordning af 20. Marts 1945, der udløber den 31. Marts 1946 — været gennemført en Udvidelse af denne Lovgivning. Udvidelsen har omfattet to Punkter, idet

dels det Tidsrum, i hvilket Skolebespisning kan ydes, har været forlænget til at omfatte hele Aaret, dels har Maksimum for Statskassens Tilskud til delvis Dækning af Kommunernes Udgifter været forhøjet til det Beløb, som man paaregnede vilde være nødvendigt, saafremt $\frac{1}{3}$ af Kommunernes Udgifter skulde dækkes af Statskassen.

Endnu kan den som Følge af Krigen indtraadte vanskelige Ernæringssituation ikke anses for overvundet. Da Skolebespisningen, som de fleste Steder er tilrettelagt med Henblik paa at yde Deltagerne et særligt nærende og vitaminrigt Maaltid, endvidere maa antages at være af stor sundhedsmæssig Værdi for Børnene fra de mindrebemidlede Hjem, vil det efter Ministeriets Opfattelse ikke være forsvarligt paa nuværende Tidspunkt at indskrænke Bespisningsperioden til de i Forsorgsloven fastsatte 5 Vintermaaneder. Jeg kan herved bemærke, at efter det for mig oplyste agter Københavns Kommune ogsaa i det kommende Aar at iværksætte Skolebespisning hele Aaret med Undtagelse af Ferietiden. I det foreliggende Lovforslag foreslaas Tidsrummet for Bespisningen derfor udvidet til at gælde hele Finansaaret 1946—47. Skulde det vise sig, at der ogsaa under mere normale Forhold er Trang til Skolebespisning hele Aaret, bør man overveje at gøre Ordningen permanent, men forinden man gaar til dette Skridt, bør der indhentes Erfaringer fra en mere normal Periode.

Med Hensyn til Statskassens Tilskud synes det rimeligt, at dette fortsat svarer til ca. $\frac{1}{3}$ af samtlige Udgifter, for at Kommunerne ikke af økonomiske Hensyn skal vige tilbage for at etablere gode Bespisningsordninger. Da de samlede Udgifter til Skolebespisningen i de sidste Aar har andraget $2\frac{1}{2}$ —3 Mill. Kr., og Udgifterne i Finansaaret 1946—47 vist ikke kan antages at ville stige væsentligt, er Maksimum for Statens Tilskud i Forslaget fastsat til 1 Mill. Kr., saa at Kommunerne herefter ogsaa skulde kunne vente at faa $\frac{1}{3}$ af Udgifterne i 1946—47 refunderet af Statskassen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Elgaard): Jeg skal herved have den Ære for